

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE KIKKERPRINS

Een toneelstuk door en voor kinderen
naar een sprookje van de gebroeders Grimm

1880
door

Willy Duts

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2002
Nr.998

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens bvba
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens bvba worden gestuurd. Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

TARIEFCODE AI

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE KIKKERPRINS* op te voeren moet de naam van auteur *WILLY DUTS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 2002 Toneelfonds J. Janssens/Willy Duts
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

Uil
 Orkestmeester (orkestm.)
 Libelle
 Slak
 Vader kikker (Vader-k.)
 Moeder kikker (Moeder-k.)
 Kikker Kwak (K-Kwak)
 Schildpad
 Kikker Puit (K-Puit)
 Hein
 Prins
 Weermannetje (weerman.)
 Draggers
 Zwaluw
 Sprinkhaan
 Koningin
 Prinses
 Koning
 Fee van de vriendelijkheid (F-vriend.)
 Fee van de zachtheid (F-zachth.)
 Fee van de schoonheid (F-schoonh.)
 Fee van de bekoorlijkheid (F-bekoor.)
 Fee van het verstand (F-verstand)
 Fee van de gezondheid (F-gezondh.)
 Fee van de tevredenheid (F-tevreden)
 Fee van de gevoeligheid (F-gevoel.)
 Fee van de wijsheid (F-wijsheid)
 Fee van de rijkdom (F-rijkdom)
 Fee van de deugd (F-deugd)
 Fee van de boosheid (F-boosheid)
 Fee van de zwijgzaamheid (F-zwijgz.)

Waterlelies (4)

Kikkers (naar keuze)

Konijnen (naar keuze)

Elfjes (naar keuze)

Orkestleden - Dieren, o.a. eekhoorn, muizen, beer, enz. ...
om het dierenorkest te bevolken.

Nar die een muziekinstrument kan bespelen

Ie BEDRIJF

Decor : Een park met vijver.
 In de verte een kasteel.
 Zon, wolken.

Voorspel : Dieren vegen het park schoon.
 Ze maken alles klaar voor het waterleliebal.
 Men brengt vlaggetjes aan en borden waarop staat "waterleliebal".
 Een van de dieren kan die schilderen.
 Een weermannetje is bezig met het oppoetsen van de zon (avondzon) en schildert de wolken bij.
 Leden van het dierenorkest nemen plaats op de tribune.
 De orkestmeester schikt zijn papieren.
 Na een poos hangt het weermannetje de zon wat lager.
 De uil controleert.

Uil : Goed zo, vrienden. Alles lijkt netjes. Jullie mogen beschikken. Tot straks.
 (de dieren die geholpen hebben aan de versiering verdwijnen links, rechts en achter)
 Orkestmeester, ga je gang.

Orkestm. : Is iedereen er ?

Orkestlid : Neen, mevrouw de slak is er nog niet.

Libelle : Daar komt ze !

Slak : Ja, ja, ik kom eraan. Geduld ... geduld.
 Ik ben niet van de vlugsten, maar denk eraan, beter laat dan nooit.

En daarbij, jullie hoeven niets mee te slepen.
(neemt plaats boven en neemt dan de cymbalen
uit haar huisje)

Orkestm. : We begrijpen het mevrouw. We danken je al voor
je bereidwilligheid.

Klaar ?

(kijkt rustig rond)

Eén, twee.

(orkest begint te spelen. Ritmische fanfare-
muziek. De slak is steeds te laat. De uil
die alles gadeslaat schudt het hoofd en ver-
dwijnt snel, net alsof hij nog iets moet gaan
inspecteren)

Neen, neen mevrouw de slak. U komt telkens te
laat met die slag. Tellen ...

Goed. We doen het nog eens over.

Slak : Excuseer meneer de orkestmeester, maar kunnen
de anderen niet wat trager spelen ?

Orkestm. : Nee mevrouw, dan klopt het ritme niet meer.

Slak : Ik zal proberen, maar makkelijk is dat niet.

Orkestm. : Opnieuw ! Klaar ! Eén ... twee.

(het orkest begint opnieuw te spelen, maar de
slak slaat nog steeds mis)

Uil : (haastig op)

Hoe ver staat het ? De waterlelies zijn bijna
klaar.

Orkestm. : Alleen mevrouw de slak heeft het moeilijk.
Wil jij haar even bijstaan ?

Uil : Goed, voor één keer. Ik heb nog andere zaken
rond mijn hoofd.

Orkestm. : We doen het nog eens over.

(enkele van de orkestleden zuchten. Anderen
kijken even boos naar de slak)

Opgelet ! Eén ... twee ...

(het orkest speelt opnieuw en telkens helpt de uil de slak)

Kikkers op uit de zaal, de muziek verzacht.

- Vader-k. : Jullie hebben het goed verstaan. Niet te dicht bij de waterlelies komen en niet te wild te keer gaan. Gedraag je netjes zoals het een kikkerfamilie hoort.
- Moeder-k. : Kijk nog eens tussen je tenen. Geen viezigheid meer ? Blinken je vliezen ?
- Vader-k. : Vooruit dan, volg de pijlen. Die kant op.
- Orkestm. : (de muziek eindigt)
Goed zo, vrienden.
Dank je meneer de uil.
- Uil : Graag gedaan.
(tegen de slak)
Denk eraan, straks kan ik je niet helpen. Ik moet de anderen verwelkomen.
En er zijn overal en altijd telaarcomers.
- Vader-k. : (intussen op de scène)
Zijn wij al te laat meneer de uil ?
- Uil : Neen, het bal gaat meteen beginnen.
(haalt onder zijn vleugels een stuk boomschors en raadpleegt zijn genodigdenlijst en duidt aan)
Jullie zijn de eersten. Kiezen jullie je plaats maar. Daar of daar. Niet daar, die plaatsen zijn voorbehouden.
- Moeder-k. : Voorbehouden ? Er zijn er weer die denken dat ze ...
- Vader-k. : Sst moeder, laat maar.
Hier bij de rand van de vijver jongens, dan kunnen jullie tenen in het water hangen en zo blijven je vliezen stevig.

- Moeder-k. : Kwak-kwak, niet met je poten in het water wiebelen. Dat maakt het water troebel.
- K-Kwak : Nee mams.
- Uil : (roept plechtig)
Mevrouw schildpad.
(duidt weer aan)
- Schildpad : Oef, toch nog op tijd. Ik ben maar wat vroeger vertrokken, je kan nooit weten ...
- K-Puit : Maar goed dat de familie mol de andere kant op wonen.
- Vader-k. : Puit, bek dicht !
- Uil : (roept weer plechtig)
De familie muis, de familie konijn, mijnheer de eekhoorn, mevrouw zwaluw ... hé, niet te vlug, ik kan niet bijhouden met aanduiden.
The lady's ... hm, hm ... de feeën.
- Kikkers : (fluiten en wiebelen met hun poten)
- Vader-k. : Wat heb ik jullie gezegd. Beleefd blijven of ...
(maakt gebaar van "anders zijn we weg")
- Uil : Daar zijn jullie plaatsen.
(kijkt in zijn aanwezigheidslijst)
Zo, iedereen is er.
(duidelijk ontspannen nu)
- Kikker : Mams, duurt het nog lang ? Mijn benen worden stram.
- Moeder-k. : Niet lang meer. Blijf maar wat rustig.
- Uil : Ze komen eraan. De waterlelies.
- Orkestm. : Eén ... twee ...
(plechtige muziek : trompetgeschal - de waterlelies komen plechtig op tot in het midden van de vijver - ze groeten en krijgen applaus)
En nu de waterleliemars.
(de waterlelies dansen - applaus!)

- Waterlelie : (na de dans)
En nu vermenigvuldigen.
- K-Puit : Toch weer niet vermenigvuldigen. Ik dacht dat we op een dansparty waren. Op school vind ik vermenigvuldigen al vervelend genoeg.
- F-verstand : Vermenigvuldigen bij dansen wil zeggen dat we mekaar moeten blijven uitnodigen totdat iedereen op de dansvloer is.
- Kikker : Wil jij deze dans met mij ?
- Fee : Graag !
(iedereen nodigt uit. Hier kunnen enkele prettige dansmomenten geregisseerd worden)
- Hein : Hoogheid, hier is een prachtige plek. Je kan je er ook verfrissen. Het wemelt er van dieren.
(komt even op de scène kijken - plots valt de muziek stil en de dieren kijken verbaasd toe. Alleen de slak doet nog een wijl voort)
- Prins : (gedragen in een draagstoel)
Dank je wel. Zet me hier maar neer.
(prins wil schoenen uitdoen en wordt hierbij geholpen door de dragers. Wil dan naar de vijver toe)
- Uil : (uit de hoogte)
De heren merken zeker niet dat hier iets bijzonders aan de gang is.
- Prins : Oh ! Storen wij ?
- Uil : Zijne hoogheid ... eh ...
- Prins : Prins Peter Paradijs ... Hein en enkele van mijn lakeien.
- Uil : Prins Peter Paradijs, de waterlelies geven hun jaarlijks bal. We waren allen aan het dansen.
- Prins : Dat wisten we niet. Doe alsjeblieft voort.
Kom, wij gaan elders.

- F-vriend. : Dat hoeft niet. We zouden Uw gezelschap ten
zeerste op prijs stellen, nietwaar mijnheer de
uil ?
(uil knikt instemmend)
- Prins : Dat is vriendelijk van jullie. Wellicht kun-
nen we meedansen.
- F-vriend. : Het zou voor mij een eer zijn U te mogen uit-
nodigen tot deze dans.
- Prins : Graag gedaan !
(biedt zich ten dans aan)
Maar ...
(kijkt rond naar de andere feeën)
- F-zachth. : Neem haar gerust. Ze is de vriendelijkheid
zelf. En onze beurt komt wellicht ook.
- Prins : Daar mag je op rekenen.
- Uil : Orkestmeester !
- Orkestm. : Klaar ! Eén ... twee ...
(het orkest speelt opnieuw de vermenigvuldi-
gingsdans - de feeën verwisselen telkens met
de prins om te dansen en stellen zich voor)
- F-deugd : Ik ben de deugd, de goede deugd wel te ver-
staan.
- Prins : Aangenaam.
- F-schoonh. : Men noemt mij de fee van de schoonheid. Ik
ben er wel een beetje trots op.
- Prins : Dat mag gerust hoor.
- F-bekoor. : Ik ben de bekoorlijkheid. Maar geen gevaar
hoor.
- Prins : (lachend)
Ik had het wel gemerkt. Je ziet er werkelijk
prachtig uit.
- F-verstand : De fee van het verstand. Opscheppen doe ik
evenwel niet.
- Prins : Ieder heeft zijn eigen talenten.

- F-gezondh. : Gezondheid !
- Prins : Dank je.
- F-tevreden. : Overal breng ik tevredenheid, het lukt niet altijd.
- Prins : Geeft niet. 't Is het proberen waard.
Hoeveel nog ?
- F-gevoel. : De achtste : gevoeligheid.
- Prins : Je danst licht.
- F-wijsheid : De wijsheid mag nergens ontbreken.
- Prins : Ik zal het onthouden.
- F-rijkdom : Aan rijkdom zal het jou wel niet ontbreken.
Gebruik ze eervol.
- Prins : Probeer ik steeds te doen.
- F-zwijgz. : Spreken is zilver, zwijgen is goud.
- Prins : Als iedereen dat maar onthoudt.
- F-zachth. : Ik ben de fee van de zachtheid.
- Prins : Dat voelde ik zo. Heerlijk.
Dat waren ze dan ? Net op tijd.
(muziek stopt)
- Uil : De dieren voorstellen hoeft zeker niet ? Je herkent ze wel.
- Prins : Geloof me, ik hou van dieren. Als het in de mensenwereld er zo aan toe ging als hier bij jullie was het steeds gemakkelijker om te regeren.
- Weerman. : Hm ... hm ...
(heeft een avondster bij en hangt ze op en dekt de zon toe met wolken)
- Uil : Spijtig. Tijd om te gaan rusten. Morgen is er een nieuwe dag. Feesten kan niet blijven duren. Er moet nog gewerkt worden ook. Denk eraan, de winter staat voor de deur en die duurt langer dan de zomertijd.
- Slak : Ik zal zeker al maar vertrekken.
- Schildpad : Ik ga met je mee, we moeten toch dezelfde kant op. Zo kunnen we elkaar een beetje aanmoedigen.

- Slak : Gezelschap maakt de weg korter. 't Is die kant op.
- Uil : Slaap lekker !
(alle dieren wensen elkaar goede nacht en verlaten het toneel)
Tot later hoogheid.
- Weerman. : (haalt de maan uit de zak)
De maan ? Och nee.
(steekt de maan weer in de zak en ontsteekt de kleine sterren)
- Hein : Hoogheid, de tijd heeft ons verrast. We kunnen niet meer op tijd terug zijn.
- Prins : Geen nood. Ga ginds in het kasteel vragen of we er mogen overnachten.
- Hein : Gaan jullie mee ?
- Drager : Mag het hoogheid ?
- Prins : Ga gerust mee, jullie hebben het verdiend.
Ik blijf nog even hier. De beentjes strekken en de waterlelies nog wat gezelschap houden.
(de prins strekt zich uit)
Heerlijk.
(de dragers vertrekken samen met Hein - de waterlelies slapen. De prins merkt niet dat de boze fee nadert)
- F-boosheid : (merkt de pijlen en de versieringen)
Had ik het niet gedacht. Ze hebben me weer niet uitgenodigd. Dat is nu al de derde keer. Niet op het elfjesbal, niet op het kikkerbal en nu niet op het waterleliebal. Dat zet ik ze betaald.
(stoot plots de prins aan en struikelt)
- Prins : Pardon madame. Ik had me hier even neergelegd om te rusten. We hebben zo heerlijk gedanst. Ik geniet er nog van.

- F-boosheid : (doet hem na)
Ik geniet er nog van.
Vreemdelingen mogen op het bal, ik niet !
- Prins : Was jij dan niet uitgenodigd ? Jij bent toch ook van de feeën-familie. Ik merk ...
- F-boosheid : Inderdaad. Maar wie nooit uitgenodigd wordt, dat ben ik. Jaloers zijn ze op me. En dat noemt zich zachtheid, goedheid en noem maar op.
- Prins : Dat kan toch niet. Jaloers ... zo'n lief tallige dames.
- F-boosheid : Lieftallige dames durf jij ze te noemen. Ze zijn jaloers op mijn namen. Maar betaald zet ik het hen. Niet mogen dansen. Wil jij met me dansen ?
- Prins : Ik ?
- F-boosheid : Ja, jij.
- Prins : Nu ?
- F-boosheid : Ja, nu !
- Prins : Maar dat is toch te gek. Er is geen muziek en ...
- F-boosheid : Jij wil dus ook niet. Je zal mijn naam niet licht vergeten. Boosheid heet ik.
- Prins : Dan ben jij de dertiende fee. De fee van de boosheid.
- F-boosheid : Boosheid, nukkigheid, kwaadheid, oneerlijkheid, bedrog, noem maar op. Niemand heeft zoveel namen als ik. Overal ben ik te vinden. Omdat je niet met me wilde dansen, ook jij niet, zal ik jou straffen.
- Prins : Ik zal je het uitleggen.
- F-boosheid : Praatjes, praatjes, altijd hetzelfde. Te laat nu. Ik zal je onherkenbaar maken, vies, glad en koud, zodat ze je niet meer durven aanraken.

Een kikker zal je voortaan wezen.

In een hel flikkerlicht, met dondergeroffel en wilde dansen gebeurt de metamorfose. De waterlelies zijn bang bij elkaar gekropen. De boze fee gaat af.

- Prins : (kijkt verbaasd rond - bekijkt en betast zich)
Ik ben helemaal groen,
bah, koud en vies en glad ...
Oh nee, 't is toch waar, ik droomde niet. Ik ben een kikker geworden.
- Hein : Prins Peter Paradijs ...
- Prins : (denkt even na)
Zo mogen ze me niet zien.
(springt in de vijver en verbergt zich tussen de waterlelies)
- Hein : Hoogheid ... we mogen er overnachten. Er woont een koning, helemaal alleen.
(op)
Prins Peter, waar ben je ?
Vreemd, dat doet hij anders nooit. ...
Ik heb me toch niet vergist ...
(kijkt rond)
Nee ... het was hier ... heel zeker ... de waterlelies en de schoenen.
(zet de handen aan de mond en roept)
Prins Peter Paradijs ...
- Prins : Hier ... kwaak ... ben ik ... kwaak.
- Hein : Ik zie je nergens. Waar ?
- Prins : Kwaak ... hier tussen ... kwaak ... de waterlelies ...
- Hein : Wat doe jij daar ? Midden in de vijver met al je kleren aan. Je bent drijfnat dan. Maar hoogheid, ben je gek geworden ?